

[Jens Jensen.]

hurtigt, og det er rigtigt; men der er en anden Ting, som vi maa huske paa, som der ogsaa blev hentydet til, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og det er, at Folk vil tillige rejse bekvemt. Og efter den Beskrivelse, som det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen gav af Befordringen med de sydfynske Jernbaner, er det ikke nogen hel Behagelighed at færdes paa disse Linier, og da det jo til en vis Grad er Statsbaner, er her ogsaa et Forhold, som det bliver nødvendigt at tage med ind under Overvejelserne.

Det er rigtigt, at naar Lille Bælts Broen bliver færdig, kan Forholdene meget let komme til at ligge saadan, at Folk Syd fra hellere tager Vejen om ad Fredericia end over Sønderborg—Mommærk, fordi det bliver en behageligere Rute at rejse paa. Men med Hensyn til Trafikken paa Strækningen fra Tinglev og Øst paa vil det blive nødvendigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen nævnte, at der her etableres en hurtigere Kørsel, og dette vil jo komme til at betyde, at Driften bliver dyrere. Det bliver nødvendigt paa Strækningen fra Tinglev til Mommærk; men det vil ganske sikkert ogsaa blive nødvendigt, at Kørehastigheden forøges paa Strækningen fra Tønder til Tinglev. Dette er Forhold, der maa tages i Betragtning, naar der skal skønnes over, hvorledes en saadan Omordning kan blive.

Spørgsmaalet om Baner og Biler kommer vi i det lange Løb ikke udenom. Det er et Spørgsmaal, der er delte Meninger om; men een Ting kan vi alle være enige om, og det er, at hvad enten det drejer sig om offentlig eller privat Trafik, er vi for dyrt kørende her i Landet. Med de Prisforhold, vi nu har, kan vi ikke opretholde et saa dyrt Trafikvæsen, og det er min Opfattelse, at hvad enten vi synes om det eller ej, maa vi ind i en Ordning, der for det første betyder en Forenkling, men for det andet ogsaa en Centralisering. Og nu er det saa at haabe, at det Forsøg, der her bliver gjort ved, at Statsbanerne overtager nogle Bilruter, maa falde saa tilfredsstillende ud, at det kan give et Fingerpeg med Hensyn til den fremtidige Ordning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Befolkningens Stilling til det her foreslaaede maa jeg sige, at jeg tror, at Befolkningen dernede kan være meget godt tjent dermed. Det fandt jo ogsaa Udtryk i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen fremsatte; det var nærmest, som om det ærede Medlem faldt i Henrykkelse over Lovforslaget, og det kan man i Grunden

godt forstaa. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte nok om nogle Mennesker dernede, som græd — jeg tror nu ikke, han tog sig det særlig nær —, men hvis de græder, synes jeg, det maa være med tørre Taarer, for i Virkeligheden bør de være meget glade dernede.

Med disse Ord vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hedelund: Mod den Formulering, Lovforslaget har faaet, skal jeg ikke rejse nogen Indvendinger; det, der giver mig Anledning til at tage Del i denne Forhandling, er foruden de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fremsatte, Bilag 2 i Lovforslaget, det vil sige den Overenskomst, der er truffet mellem Statsbanedirektøren, Amdtsraadet samt Byraadet. Jeg opfatter det nemlig saaledes, at man ved at stemme for Lovforslaget samtidig godkender denne Kontrakt, og dette kan jeg for mit Vedkommende ikke.

Jeg anser det for ganske naturligt, at man, naar Banebestyrelsen ønsker at nedlægge Banerne, men fortsat ønsker Trafikken besørget, gaar over til at benytte Rutebiler. Dette kan der selvsagt ikke indvendes noget som helst imod; men det, der her er sket, er, at man foruden at erstatte de nu eksisterende Amtsbaner med Rutebilkørsel, har lovet, at alle Koncessioner for Rutebilkørsel i Sønderborg Amt fremtidig skal gives til Statsbanerne. De, der skal betale Gildet, bliver de private Rutebilejere, der i en Aarrække har arbejdet deres Ruter til at være de Foretagender, de nu er, og som Statsbanerne nu har faaet Øje paa.

Hele Spørgsmaalet om Baner og Biler har jo staaet paa Dagsordenen gennem lange Tider, og der kunde holdes mange Foredrag om dette Problem. Jeg skal ved denne Lejlighed, hvor man vil gøre et Forsøg paa at gribe ind overfor det private Initiativ, nøjes med at minde om, at Bavernes Stilling til Bilspørgsmaalet har undergaaet nogen Forandring i Løbet af den Tid, der er gaaet, fra Spørgsmaalet om den offentlige Landevejskørsel opstod i 1920. Den Gang stillede man sig saavel fra Statsbanernes som fra Privatbanernes Side ganske afvisende — ja, enkelte Privatbaners Stilling var endog haanende —, fordi det i Begyndelsen var under meget beskedne og meget primitive Former, den offentlige Kørsel blev besørget. Man mente, det var noget, der snart vilde gaa i sig selv igen, noget, der ikke betød noget, Trafikmyndig-